

samih dobrih kmetov nekdanjih. K temu hudobnemu delu jih je skoro gotovo pripeljala slaba in mehkužna izreja, slabi izgledi roditelev. saj stari pregovor pravi: Kakor stara tica poje, tako uči mlade svoje. Oče in mati glej, kje spi sin ali hči! Pač bo bolje, da se pri tebi joče, nego drugje raja. Ker sem omenil vrlega župana, zato sme biti pač občina Globoko ponosna, da ima vedno vestne župane, saj ni še imela, odkar so združene okolice, več, kakor dva župana. Ko se eden navoli težavnega dela, pusti ga pa drugemu. Ker se bližajo občinske volitve, ostanimo pri starem županu, naj dopolni svojih devet let, kakor jih je že enkrat dobro izpeljal. Bil ga je za to javno pohvalil naš deželni poslanec in ces. svetovalec g. J. Jerman, tačas še c. kr. okrajni komisar v Brežicah. Saj sta še čvrsta sedanji in stari župan za to opravilo dovolj. Najbolje je, da je župan že bolj postaran in skušen mož, ne pa mladi brkasti gospodek nove mode. Župan je pa le tisti dober, kateri svoje gospodarstvo dobro vodi, in to je vse pri našem županu. Ako vam bo ljubo, hočem vam, kadar izteče obravnava gledé naših zločincev, vse bolj na tenko popisati in imena teh groznih hudob naznaniti. Doma so skoro vsi iz občine Globoko.

Od sv. Martina pri Slov. Gradcu. (Nova šola.) Krajni šolski svet Šmartinski prejel je od okrajne hranilnice v Slov. Gradcu svoto 1100 gld., katero mu je ona k stavbi nove šole pridala, le-ta pa bo v resnici kinč za tukajšnju župnijo. Da smo toliko lepo pomoč od hranilnice dobili, zahvaliti se imamo še posebej č. g. dr. Josipu Šucu, ker so prvi izprožili misel, naj hranilnica sklene z denarjem pripomoči, da se postavijo šolska poslopja po Slov. Graškem okraju v redu. To se je tudi zgodilo, in sicer je prišla naša šola prva na vrsto. Bodi torej lepa hvala vsemu sl. odboru hranilnice za lep dar, ki so ga naši šoli naklonili. Omeniti moram, da je visoka c. kr. namestnija v Gradcu z odlokom dne 24. marca 1886, št. 5375 sklep hranilničnega odbora odobrila in dovolila mu, izplačati nam darilo. Poleg tega nam je še tudi štajerska hranilnica v Gradcu 200 gld. podarila. Poročilo o stavbi naše šole dojde brž, ko bo šola dodelana, kar se utegne julija ali avgusta t. l. izgoditi. Stavi jo g. Madile iz Prevalj na Koroškem, načrt pa je izdelal znani g. Urbani, stavbar pri sv. Pavlu.

F. V.

Iz Kumena na Pohorja. (Slov. uradovanje.) Kakor uže znano je občinski odbor v Kumenu v svoji seji dne 13. maja sklenol, da bode odsihdob v slovenskem jeziku uradovale. Župan je ta sklep takoj naznanil okrajnemu glavarstvu v Mariboru, to pa je z odlokom od dne 16. maja t. l. št. 13.792 odgovorilo, da vzame ta sklep občinskega odbora na znanje

in da bode na slovenske vloge tudi slovensko odgovarjalo. Naj bi lepi izgled občine Kumen posnemale tudi druge občine po Slovenskem, katere imajo narodne odbore! Ako je že smešno, če imajo trdo slov. občine nemškutarske odbore, je gotovo še bolj smešno, ako občine z narodnimi odborniki še skoz staro kljuso jezdijo ter uradujejo v tujem jeziku, katerega malokdo v občini za vsemi zna in ume! Na noge tedaj slovenski župani, zavrzite staro šaro in poslužite se postavnih pravic, katerih vam danes nihče jemati ne more. Občini Kumen pa, katera je v tem kraju prva možko in neustraheno stopila na noge, potegnivša se tako krepko za čast in veljavo domačega govora, kličemo še enkrat prav iz srca: Slava!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Ces. kralj. vojske na madjarskih tleh ne vidijo radi ter bi raji, da se dnes ko jutri razcepi na dvoje, v avstrijsko in ogersko. To pa mrzi njej sami in še posebej višjim krogom. Nadvojvoda maršal Albreht je bil nekaj o tem izgovoril v Bosni in svitli cesar so mu sedaj v lepem pismu pritrdili, se ve, da na veliko jezo Madjarov. — Drž. zbor je srečno dognal postavo o zavarovanju fabriških delalcev pri nezgodah, ter je pričel razpravo o nagodbi z ogersko skupino dežel. Splošnja razprava še je precej gladka bila, podrobna bode pa brž ko ne viharna. — Da dobodo suplentje, t. j. učitelji, ki so sicer izprašani, pa še nimajo stalne službe, po srednjih šolah boljo plačo, hoče naučni minister vzvišati učenino v Beču na 50, drugod pa na 30 gold. Nam se ne zdi to potrebno, a tudi ni pravično. — O binkoštih je po nekaterih mestih bilo sila živo, tako v Solnem gradu, kjer je bilo zborovanje šulvereina, v Beljaku, kjer so nemški pevci pi— čemo reči: peli za stavo in v Gradcu, kjer so bili kolesarji, t. j. taki, ki delajo jahaje na visokem kolesu ceste nevarne, skupaj. Še celo bela Ljubljana ni ostala prazna, čeprav bi bili tamošnji in drugi Nemci to kaj radi imeli. Tujcev, ki so se skozi Ljubljano v Postojno in v Trst peljali, ni bilo nič manj, kakor jih je bilo druga leta. — V Postojni sta bila zadnji teden dva visoka tujca, španjski Don Carlos pa francoski princ Viktor Napoleon. — V Gorici se je v torek 15. dne junija, začel sejem za sviloprejke; vrši se po ukazu župana edino na trgu sv. Antona. V vasi Oggersko in v obližji so imeli hudo točo, vse jim je potolkla v tla in deloma še v plohi odnesla. — V Trstu so imeli že dva mrliča za kolero. Mestni urad prepoveduje o kresu slov. okoličanom zažigati kresove. Ako se boji, da bi privabili le-ti kolero, sedaj je lahko miren, kajti ona je tudi brez kresov našla pot v mesto. — Na Oggerskem

pojema razsajanje pouličnjakov v Budi in Pešti a treba je bilo bajonetov. Ujeli so 710 razsajalcev ter jih zaprli, kamor so jih ravno mogli. — V Krakovem na Poljskem obstoji domače zavarovalno društvo 25 let in stoji na trdnih nogah. Ko je obhajalo uno nedeljo svojo 25letnico, bil je to velik praznik za vse Poljake. Od vseh krajev so bili tje prišli odlični možje. — V Pragi so imeli pa gledališne predstave ob praznikih in udeležilo se jih je veliko Čehov, bivačih po Nemčiji. Svet se pa zavoljo tega še ni podrl.

Vnanje države. Od kar je postalo mirno med Grki in Turki, pogodili ste se tudi Črnogora pa Turčija gledé mej, kakor so jih jima bili v Berlinu odločili. — Po Srbiji se klati baje več roparskih čet ter je treba vojakov, da jih razpršé. Mogoče, toda drugi menijo, da so te roparske čete samo v glavah ministrov, ki se bojé ustaj, za to pošljejo pa v kraje, kjer se jim zdi nevarno, vojakov. — Bolj ko ruski vladi predsedá bolgarski knez, bliža se ona pa Srbom ter išče pri njih podlage za večji upliv na balkanskem poluotoku. Sedaj biva v Belem gradu ruski veletržec Muranovič ter se dogovarja za ožjo trgovsko zvezo med Srbi in Rusi. — Nemčija se še ni razodela, kaj misli ona o rečeh, ki se vršé na Bavarskem. Sedanji upravitelj države, princ Luitpold ni pri liberalnih Nemcih na dobrem glasu. — Volitve v Belgiji so za drž. zbor končane, v njem bode odselej 97 katoliških, 41 pa liberalnih mož. — Delalci so v velikem shodu v Bruselju sklenili, da se bodo le na postavni poti potegnili za pravice delalcev. No, sklep je sicer dober, toda kdo nam je porok, da se ga tudi držé? — Gladstone, angleški prvi minister je propadel s svojim predlogom gledé irske samouprave. Mož hoče sedaj državni zbor razpustiti in si obeta iz novih volitev ugodno večino. V Belfastu je bila že uni petek huda praska med kat. in prot. Irca. — Na Francoskem so se uporni delalci v Decazeville premislili ter se z binkoštnim torkom podali na delo. Z izgonjbo princev bode resnica, kajti dotično postavo vzprejme če prav z malo večino nazadnje še tudi senat. — Italijanski drž. zbor pričel je dne 10. junija svoje delovanje. Kraljev prestolni govor zatrjuje, da se sedaj ni bati vojske, kajti vse države čutijo potrebo mirú. Kolera pojenjuje le po malem, v nedeljo še je v Benetkah 5 ljudi zbolelo, 5 pa umrlo; tudi v Bari še je ena oseba umrla, dve pa ste zboleli.

Za poduk in kratek čas.

† Božidar Rajč.

Vemo, da ustrezemo svojim bralcem, ako jim popišemo na drobno, kak da je bil pogreb našega Božidara.

Kakor ga opisujó Ljubljanski listi, bilo je o njem v resnici sijajno, kaj še-le, kdor je mogel pri sprevodu biti!

Iz štajerskih krajev bilo je kacic 40 - 50 gospodov prišlo, sicer pa, pravi „Slovenec“, se ga je udeležilo toliko slovenskega razumnštva, da so se tri strani „Zvezde“, okoli katere so nepozabljivega ranjcega nesli, s sprevodom opasale.

Sprevod so začele sirote iz zavoda Lichten-thurnovega s sv. rožnim vencem, za katerimi so se uvrstile štiri zastave s svojimi društveniki, in to „Sokoli“, „Šišenska čitalnica“, „Št. Vidška čitalnica“ in pevci Ljubljanske čitalnice s „Slavci“. Za temi je prišel frančiškanski konvent s križem, čč. duhovščina, med katero je bilo več gospodov iz Štajerskega cerkveno oblečenih, župnijska duhovščina frančiškanske župnije in mil. g. prošt dr. A. Jarc, ki je v ornatu ranjcega spremljal in pozneje k večnemu počitku materi zemlji izročil. Za duhovni nesli so lepo z venci okrašeno krsto nosilci frančiškanske cerkve; za njo so šli najprvi bližnji sorodniki ranjcega, za temi pa ostali žalujoči, vseskozi prijatelji, znanci ali pa čestilci ranjcega.

Lahko se reče, da je bil tukaj zbran cvet slovenskega razumnštva iz vseh stanov. Dijaki srednješolci z bogoslovei in narodnimi gospemi in goscipami, katerih se je tudi prav lepo število sošlo, zaključili so izredno dolgo vrsto sprevoda. Dijakom pa se je bilo prepovedalo, da niso smeli vencev nositi pri pogrebu. Bilo jih je dvainštirideset, vsi s traki in dragoceni, 16 je bilo štajerskih. Nosili so taiste vrli naši „Sokoli“, kar se jim je posebno lepo podalo in je sprevod še zdatno povzdigovalo v slovesnosti.

Pomikal se je sprevod iz Tržaške ceste po Knafljevih in Selenburgovih ulicah okoli „Zvezde“ memo „Slovenske Matice“, kjer je bila črna zastava razobešena, po glediških ulicah preko Marijnega trga in Slonovih ulic na Dunajsko cesto. Ulice in trgi so bili od hiše žalosti pa do pokopališča vse skozi z gledavci obstavljene. Čitalniški pevci v zvezi s „Slavcem“ zapeli so ranjkemu pred hišo prekrasno tožno-veličastno pesem „Oče naš“, na pokopališču pa „Nad zvezdami“ in „Blagor mu“. Izročitev blagega ranjcega materi zemlji izvrševal je na južni strani kapelice na starem pokopališču v sosesčini grobov dr. Bleiweisa in Josipa Jurčiča mil. prošt dr. Jarc v slovenščini.

Po cerkvenem pravilu posvetil je g. dr. Josip Vošnjak nekaj jako zbranih in v srce segajočih besedi zaslužnemu rojaku, kateremu se je tudi spolnila vroča želja, da bi v domači zemlji počival. Ne bode spal sicer v rojstni zemlji zelenega Stajarja, pač pa v rodnej zemlji, v središču Slovenije, v družbi slavnih